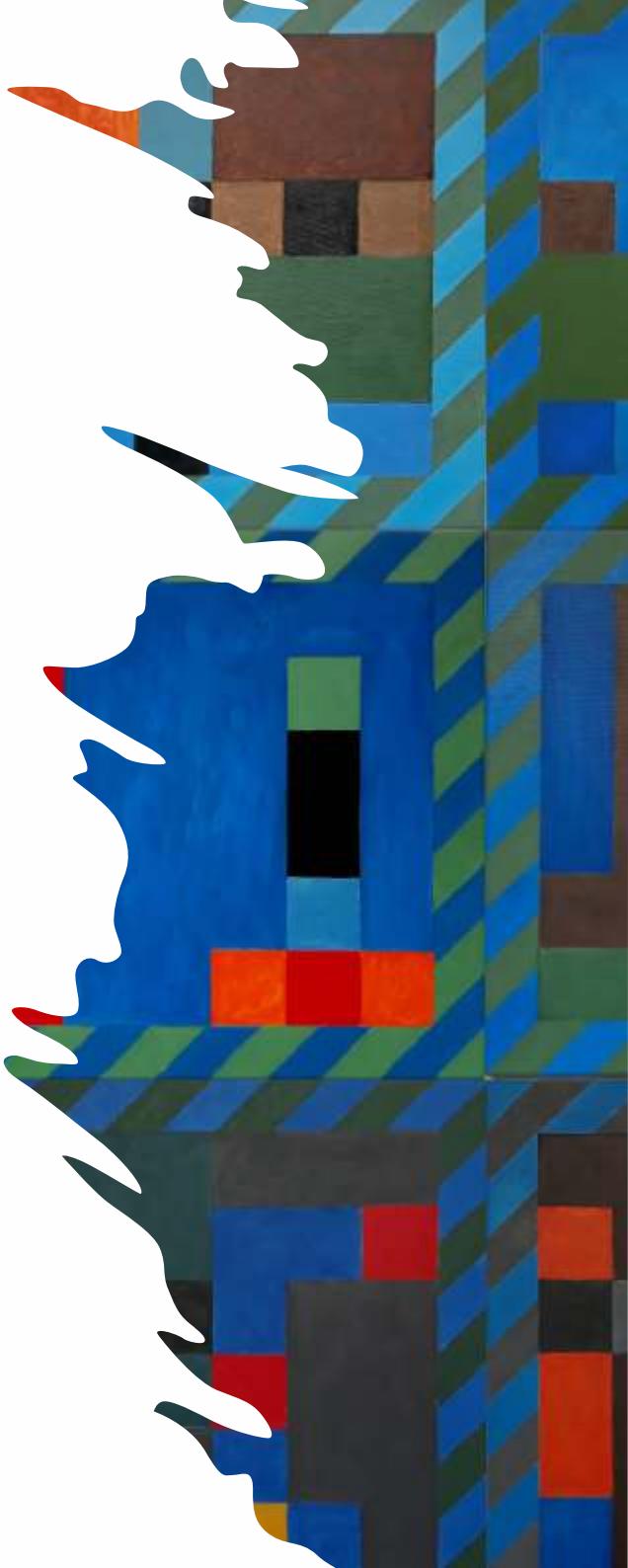

Darija Dolanski Majdak

Od akromatike
do kolorističke skale,
od kvadrata
do geometrijskih složenica

POU Krapina
Galerija grada Krapine
04.05.-31.5.2023.

PUČKO OTVORENO UČILIŠTE KRAPINA
GALERIJA GRADA KRAPINE
04.-31.5.2023.

DARIJA DOLANSKI MAJDAK

OD AKROMATIKE DO KOLORISTIČKE SKALE,
OD KVADRATA DO GEOMETRIJSKIH SLOŽENICA

OD AKROMATIKE DO KOLORISTIČKE SKALE, OD KVADRATA DO GEOMETRIJSKIH SLOŽENICA

Pojava i egzistencija slikarstva Darije Dolanski Majdak na hrvatskoj likovnoj sceni, trajući već gotovo četiri desetljeća unutar kojih je imala više od 30 samostalnih i mnogobrojne grupne izložbe, uvire u struju geometrijsko apstraktne stilistike i morfologije, onoga smionog avanturizma čvrsto i nepokolebljivo privrženoga dvodimenzionalnoj ravnini slikarskog platna, no bez trendovskih i pomodarskih htijenja, nego zbog ozbiljne unutarnje potrebe da istraživanjima i eksperimentima sebi objasni neke zakonitosti i smisao slika i slikarstva kao i života općenito. Geometričnost je bitna sastavnica njezina umjetničkog htijenja. Posebna oopsesija joj je kvadrat. Opsjednuta je kvadratom, zapravo slikarstvom kao takvim. Velike, srednje i male kolorističke plohe, kvadrati i pravokutnici, točke i mrlje javljaju su u sâm osvit umjetničke pojave na likovnoj sceni Darije Dolanski Majdak. Pritom u vizualnom dojmu podsjećaju na radove konstruktivističkih kolorista, poput Josefa Albersa ili Pieta Mondriana, odnosno na slikarstvo *obojanog polja*. Koliko god njezin izbor formalno - tehnički može djelovati zanemarivo s obzirom da je geometrijska apstrakcija veliko poglavljje i tema moderne umjetnosti 20. stoljeća, ona je svoju kreativnu nišu pronašla upravo u njoj. U današnje vrijeme postmodernizma od 80-tih godina 20. stoljeća do današnje postpostmoderne ili post avangarde, baš zato geometrijska apstrakcija i općenito apstraktna umjetnost predstavlja izazov, zbog opasnosti da upadne u eklekticizam već viđenog. No to se nije dogodilo s umjetnošću Darije Dolanski Majdak. Hrvatska suvremena umjetnost također kao i svijet, ima svjetski relevantnu geometrijsku apstrakciju, obično zvanu *neo – geo* (nova geometrija), kao snažan i istaknut segment najraznolikijih umjetničkih istraživanja, događanja i ponašanja, riječju, najraznolikijih umjetničkih praksi. Nova geometrija (*neo – geo*) slijednica je goleme epizode *Konkrete Kunsta* (naziv joj je dao osnivač i idejni začetnik Theo van Doesburg kada je u Parizu 1919. godine objavio *Manifest Konkrete Kunsta*, iste godine kada je André Breton objavio prvi manifest nadrealizma). Darija Dolanski Majdak odavno je uspjela naći svoj tip slike, svoj specifični kôd prepoznatljivosti, bez uzora i utjecaja, već iz sebe same, u kojoj je originalna i iznimno kreativna i maštovita. Svakako želim naglasiti da bi trebala zauzeti važnije vrednovano mjesto na suvremenoj hrvatskoj likovnoj umjetničkoj sceni. I to ono na samome vrhu. Othrvala se nezdravoj eklektičkoj situaciji, i stvorila osebujan vlastiti stilski prepoznatljiv rukopis, a reminiscencijama na sinteze jakih modernističkih uporišta, od lirske i kolorističke, do akromatske, apstrakcije. Međutim, njezino slikarstvo bombastičnih kolorističkih harmonizacija unutar geometriziranih mreža i tekstura nanošenih sigurnom gestom, bez sumnje nosi pečat vizualne, perceptivne i prostorne atraktivnosti. Slikarstvo je to svojevrsnog likovnog hedonizma i sladostrašća. Unutarnji osobni intimni psihički konflikti i mnogobrojna tištenja iz nutrine izlaze na površinu platna u formi osobnog simboličnog znakovlja zaključanog u šiframa apstraktnih, pomalo zagonetnih, enigmatičnih geometrijskih, simetričnih i asimetričnih oblika. Temelj takvoga mnogima nerazumljivog, a lijepog slikarstva,

nalazi se u filozofijskim trvenjima sa životom, smisлом, Bogom, Prirodом, društвom, ljudima i svijetom, a kreće uvijek iz početka s mrtve točke vremena. Svaki je dan novi početak potrage za onkrajno skrivenim. Brušenje estetskih načela u toj potrazi za transcendencijom pohranjenom u emotivnim i intuitivnim pregnućima, postaju formalnim slučajnostima u kojima je govor oblika njihov jezik i njihov rezultat podastrijet za odgonetavanje i napadanje svim čulima. Njezine slike u svojoj dubini kriju velike izvore energije i svjetlosti koja prodire kroz boju. Kompozicije su joj međusobno čvrsto vezane. Među njima vlada stilska homogenost i dosljedna povezanost ekspresivnih modula te situacijska kontinuiranost, koja svakom platnu pribavlja bombastičnu narativnost izrazito širokih mogućnosti *iščitavanja*. One i jesu fikcijska putovanja između stvarnosti i mogućega, zaledena začuđenost vizualne radosti, vidljivi daleki horizonti velegradskih i kozmičkih beskraja. Krunski argument i razlog za sliku ipak će Dariji biti uosjećajenost ili napeto unutarnje duševno stanje. Slika će uvijek biti slika, kada govorи o ljubavi, erotici, politici, društву, ljudskim međuodnosima, odnosu ljudi i društva, i kada je refleks dobre volje i raspoloženja, slika je razgovor u kojem se može izraziti i vrijeme i mišljenje. U kolorističkoj zgusnutosti i kvadratičnoj zasićenosti kadra, ostadoše otškrinuta vrata za sfinge koje obitavaju u rezervatima onkraj metafizičkog. Dubina misli i ideja preporuča izmišljene slike, prizore nastale u umu i s umom, ne bi li se potopili u vječnoj egzistenciji duha. Darija nikada unaprijed ne zna kuda je slika vodi, ne zna kakva će konačno biti slika, nema skica ni unaprijed jasno i čvrsto definiranu cjelinu. Upušta se u postupak, uživajući u samome činu slikanja, u proces, pa kuda ode i stigne. Nije važna destinacija, nego putovanje. Kompozicije su usitnjene i složene strukture oduhovljenih prostora odisejskog proklizavanja čistim kolorističkim proplamsajima. Dominacija materije ustuknula je pred apsolutnim forsiranjem dvodimenzionalne plohe ili pak kada iznimno razvijenu percepciju potvrđuje fenomenalnim iskoracima u trodimenzionalnost, tvoreći ili iluziju treće dimenzije.

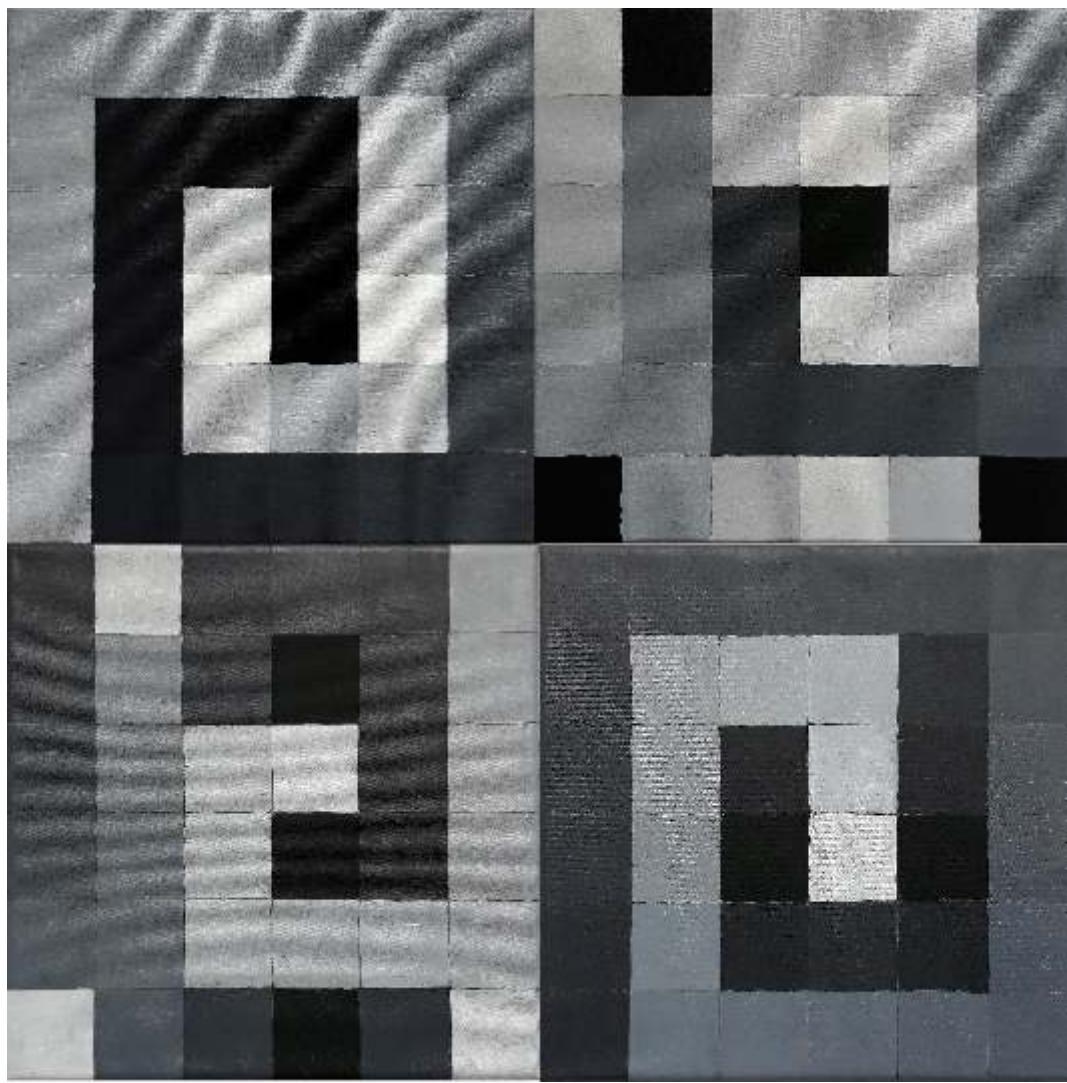
Kontrapunkt koloristički zasićenim vrijednostima čini ciklus potpuno iznijansiranih crnih slika te ciklus crno/sive kombinatorike poput onih koje su nekada, uz kolorističke, istraživali majstori *Konkrete Kunsta*. Rijetko će se kada u dinamičnome vrtu svekolikih umjetničkih događanja moći prispodobiti toliko sjajno ukomponiranih elemenata umjetničke modernističke povjesnice kao u slikama Darije Dolanski Majdak, a da su opet potpuno samosvojne, originalne i autentične, kao u malo kojega slikara/umjetnika. Ploviti pogledom po Darijinim slikama, znači krenuti u avanturu dešifriranja bezbrojnih u sliku ugrađenih znakova i simbola, koji su zapravo odraz autoričine osobnosti. Mogu se čitati kao zasebni fragmenti unutar cjeline, a i kao cjelina jedne složene psihosocijalne priče. U cjelini, slika diše sasvim logično. Umjetnica izvlači odijeljene kvadrate, razmjerna joj je geometrizacija kadra s čistim i preciznim znakom/simbolom koji u ideji samoga kvadrata obitava. Cijeli je pandemonij suvremenog svijeta i kako ga doživljava prisutan u Darijinim slikama. Krećući se rubom od kolorističkih intenziteta, učas će im autorica suočiti meditativne, umalo asketske monokromije, bliske analitičkom, primarnom slikarstvu i minimal artu, da krug traganja za sveobuhvatnošću ideje i vlastitih biljega zaokruži eliminacijom boje, i ustoliči

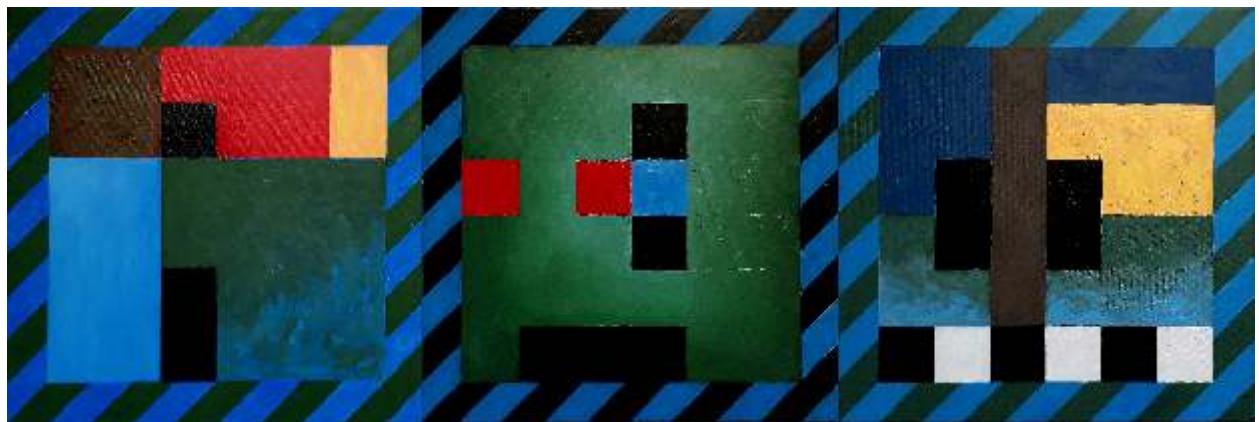
akromatske crno-sive odnose. Ovdje izložen ciklus rezultat je višegodišnjeg promišljanja geometrije i akromatike. Antipod su u istraživanjima u odnosu na koloristički bogate i zasićene kompozicije. Svaka je slika svijet za sebe, sivi mikro svijet za sebe, a opet, izvrsno "dišu" postavljene u razne konstelacije, prije svega u dijalogu s prostorom. Dvostruka dijalektika svjetla i tame, boje i "neboje" (od bijelog prema sivom i crnom), stapa se u Darijinoj apstrakciji s uzajamnim djelovanjem organskih i geometrijskih oblika. Njezine slike imaju tendenciju širenja u beskonačnost, kao što je beskonačan nepresušan izvor senzacija iz svijeta i u svijetu zemaljskoga i kozmičkog postojanja. S punom odgovornošću tvrdim da se radi o inovativnoj autorici, originalnoj i autentičnoj i da ima što pokazati ne samo kod nas nego u cijelom svijetu.

dr.sc. Enes Quien

Darija Dolanski Majdak rođena je 10. ožujka 1965. u Zagrebu.

1983. godine završila je Školu primijenjenih umjetnosti u Zagrebu, odjel grafike.

1991. godine diplomirala je na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti, nastavnički odjel u klasi prof. Zlatka Kesera.

Do umirovljenja bila je članica Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Izlagala je 30-ak puta samostalno u Zagrebu, Krku, Zaprešiću, Splitu, Biogradu na moru, Hvaru,

Kastvu, Karlovcu, Grožnjanu, Zlarinu, Velikoj Gorici i Rijeci, te 60-tak puta skupno, diljem Hrvatske (Zagreb, Pula, Nova Gradiška, Krapina, Veliki Tabor, Samobor, Zadar, Osijek, Gospić, Varaždin, Jastrebarsko, Vukovar, Šibenik), te u inozemstvu (Jugoslavija, Italija, Poljska, Škotska, New York).

Dobitnica je nekoliko nagrada i priznanja.

Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika u Zagrebu. Živi i radi u Zagrebu.

PUČKO OTVORENO UČILIŠTE KRAPINA
GALERIJA GRADA KRAPINE
MAGISTRATSKA 25

tel./fax: 049 370 810
e mail: galerija.krapina@gmail.com
www.krapina.net

IZDAVAČ POU Krapina, Galerija grada Krapine, Magistratska 25 / ZA IZDAVAČA Grozdana Pavlović
UREDNIČICA KATALOGA Vesna Kunštek / AUTOR PREDGOVORA Enes Quien / LIKOVNI POSTAV Darija
Dolanski Majdak
NAKLADA 150 kom / DIZAJN I TISAK Idea graf d.o.o. / 2023.

Izložbu je financijski potpomoglo
Ministarstvo kulture i medija RH.